

Η φιλοχρηματία - Του Πρωτοπρεσβύτερου Θεμιστοκλή Μουρτζανού

/ [Γνώμες](#)

Έλεγε ο αββάς Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης: «η φοβερή και αδίστακτη της φιλοχρηματίας αγάπη, κόρο μη γνωρίζοντας, στο έσχατο των κακών σπρώχνει την ψυχή, αφού την κυριεύσει. Λοιπόν, από την αρχή-αρχή ας διώξουμε τέτοια αγάπη. Γιατί, αν κυριαρχήσει μέσα μας, δεν κατανικάται» (από το «Γεροντικό»).

- Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας

Στο εσώτερο του ανθρώπου συγκρούονται δύο δυνάμεις: η μία είναι το συμφέρον και η άλλη η αγάπη. Το συμφέρον ορθώνει ένα τεράστιο «εγώ». Μόνο αυτό υπάρχει. Το «εγώ» γίνεται δίκιο, δικαίωμα, απόλαυση, κτήση, προτεραιότητα. Η αγάπη κάνει τον άνθρωπο να νιώθει και το «εσύ», τον άλλον, τον πλησίον. Ο άνθρωπος τότε βλέπει τη ζωή σε σχέση με τον συνάνθρωπό του. Αυτό που έχει το μοιράζεται. Αυτό που είναι χωράει και τον άλλον.

Κλειδί για τη θέαση της ζωής στην προοπτική του συμφέροντος είναι το χρήμα. Προφανώς και το χρήμα είναι μέσο για την επιβίωση του ανθρώπου, για την ποιότητα της κατά κόσμον ζωής, για την καλλιέργεια του νου, για να μπορεί ο άνθρωπος να χαρεί. Και το χρήμα έρχεται ως ανταμοιβή για την εργασία, ως δωρεά από γονιό σε παιδί, ως απόκτημα συνύπαρξης μέσα από μία σχέση. Όταν όμως όλη ζωή του ανθρώπου στηρίζεται στη φιλοχρηματία, τότε δεν υπάρχει κόρος, χορτασμός. Γιατί τότε κυριεύει την ψυχή, κάνοντας τον άνθρωπο πλεονέκτη, να μην αρκείται στην κάλυψη των αναγκών του ή στην αξιοποίηση των πόρων για να έχει ο άνθρωπος χαρά, αλλά νομίζει ότι με τη δύναμη του χρήματος μπορεί να εξαγοράσει τα πάντα, τον συνάνθρωπο, τις θέσεις, κάποτε και όλον τον κόσμο. Το χρήμα γίνεται πηγή εξουσίας και η εξουσία γίνεται μέθη γι' αυτόν που δεν έχει όριο πνευματικό στην καρδιά του.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Χριστός στο ευαγγέλιο επισημαίνει ότι το να θησαυρίζουμε θησαυρούς επί της γης δεν μας δίνει προοπτική αιωνιότητας. Πέρα από το ότι αυτοί οι θησαυροί σκουριάζουν την καρδιά μας, διότι την σκληραίνουν, έχουμε πάντοτε και το άγχος μη τους χάσουμε, μην μας τους κλέψουν. Μοιάζουμε ολοένα και περισσότερο με τον ήρωα των κόμικς που κάνει μπάνιο στα δολάρια, που φοβάται όσο κανείς την κλοπή τους, που είναι μόνος του, με τους μόνους που νοιάζονται γι' αυτόν να είναι ο ανιψιός του και η οικογένειά του, ένας ήρωας που έχει τα πάντα, αλλά δεν μπορεί να χαρεί τίποτα, ένας ήρωας που δεν νιώθει την φθαρτότητά του.

Από την άλλη, η ασκητική παράδοση της Εκκλησίας μάς υπενθυμίζει ότι η φιλοχρηματία θέλει αγώνα για να τη διώξεις εξ αρχής. Θέλει υπενθύμιση των αληθινών προτεραιοτήτων, που έχουν να κάνουν με την αγάπη για τον Θεό και τον συνάνθρωπο, θέλει εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού, που δεν θα αφήσει οι ανάγκες μας να μην εκπληρωθούν. Δεν ζητά η Εκκλησία να μην εργαζόμαστε, να μην παλεύουμε να βελτιώσουμε τη ζωή μας. Θέλει όμως από εμάς να μην παραδιδόμαστε στην κυριαρχία του χρήματος, ακριβώς διότι αυτό δεν μας σώζει, αλλά μας υποδουλώνει. Κλειδί είναι το μέτρο. Μαζί και η ελεήμων καρδιά. Η μίμηση του Θεού. Και το βίωμα ότι η αγάπη δίνει νόημα, καθώς δεν είναι το

συμφέρον που δίνει χαρά, αλλά το να μπορείς να αγαπάς, ακόμη κι αν χάσεις.

Πηγή: themistoklismourtzanos.blogspot.com - pemptousia.gr